

oplysninger, som i de seneste dage har huseret i pressen.

Jeg har to gange besvaret spørgsmålet, om danske specialstyrker bar nationalitetsmærke under operationen i Afghanistan i 2002 eller ej. På trods af oppositionens påstand om, at jeg skulle have givet Folketinget urigtige oplysninger, er det altså helt korrekt, når jeg svarer Folketinget – og jeg citerer – at soldaterne fra de danske specialstyrker som udgangspunkt ikke bar nationalitetsmærker under operationerne i Afghanistan, men at det, som det også fremgår af mit svar, ikke kan udelukkes, at enkelte soldater bar synlige nationalitetsmærker i den givne situation.

Så er det jo meget interessant, når hr. Frank Aaen lige præcis drager sandhedsvidnet frem fra TV-avisen torsdag i sidste uge, hvor den person, som hr. Frank Aaen henviser til som sandhedsvidne, rejste fra Danmark den 7. april 2002. Jeg må erindre hr. Frank Aaen om, at de to operationer, regeringen beskriver i redegørelsen af den 13. december 2006, omhandler to operationer, som foregik henholdsvis den 13. februar 2002 og den 17. marts 2002. Der er det nogenlunde svært for mig at forholde mig til hr. Frank Aaens sandhedsvidne, som ankom til Afghanistan, længe efter at de to omtalte operationer fandt sted.

Så jeg må afvise, at der er givet forkert svar til hr. Frank Aaen og andre her i Folketinget.

Frank Aaen (EL):

Jamen jeg har jo forstået, også af nogle af de papirer, der er sendt over til Forsvarsudvalget, at ministeren er uenig med den pågældende frømand og med de andre, som man fra pressens side har talt med, som sagde, at det var kutyme, at man havde flag på, og at han er uenig med den amerikaner, der i et yderligere tilfælde har set en dansk soldat med flag på, der har afleveret fanger. Det har jeg helt forståelse for.

Jeg har ikke talt om sandhedsvidner. Altså, problemet i den her sag er jo, at vi ikke åbenlyst har nogle sandhedsvidner. Der er forskellige påstande. Nogle har pressen talt med, dele af pressen, Danmarks Radio; andre har talt med nogle andre; forsvaret har talt med en officer i Afghanistan; og de kommer med forskellige oplysninger.

Det er altså sådan efter min opfattelse, at når man har en sag belyst med modstridende påstande, modstridende oplysninger og informationer, så må man gå ud og undersøge det. Og det

er sådan set det enkle spørgsmål, jeg har til forsvarsministeren: Når der nu er forskellige vurderinger af samme sag, bør man så ikke have en uvildig undersøgelse af spørgsmålet?

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Nej, det mener jeg bestemt ikke. Vi har ikke behov for at gennemføre en yderligere undersøgelse af sagen, og jeg vil gerne sige til hr. Frank Aaen, at mine svar beror på oplysninger skrevet af de danske soldater dagligt tilbage i perioden fra januar til juni 2002. Der er en ubrudt række af indberetninger, der er ikke destrueret noget, der er ikke fjernet noget. Det, der ligger til grund for mine svar, er, at man i to tilfælde, den 13. februar 2002 og den 17. marts 2002, tilbageholdt henholdsvis 3 og 31 afghanere, som blev overdraget til amerikanerne. Og der er ingen indikationer på, at det skulle være sket i yderligere tilfælde.

Kl. 16.00

Må jeg så også tilføje, at når hr. Frank Aaen henviser til en forhørsleder, som i går ændrede forklaring til fem-seks gange og til nu tre gange og siger, at han specielt kunne huske én gang i slutningen af januar eller i starten af februar 2002, så er jeg nødt til at sige, at der må være en erindringsforskydning, for første gang, de danske specialstyrker var operative i Afghanistan i 2002, var den 13. februar, hvor man tilbageholdt 3 afghanere. Man kan således ikke have udleveret nogen til amerikanerne i slutningen af januar eller starten af februar, for da var man ikke operativt indsat.

Så det må altså være en erindringsforskydning for den pågældende, som har ændret forklaring til fem-seks gange og nu til tre gange. Det var altså en episode, der fandt sted, før de danske soldater overhovedet var operative.

Frank Aaen (EL):

Det er korrekt, at den første, vi hørte om, var den 13. februar. Men hvis der nu var en mere, ved vi jo ikke, hvornår det var. Så det argument køber jeg altså ikke. Det er godt fundet på, men det har ikke nogen lødighed.

Sagen er, at der i de papirer, vi har fået fra Forsvarskommandoen, og som er oversendt af forsvarsministeren, står, at opfattelsen vedrørende flag er bekræftet af en af de befalingsmænd, som førte de danske specialoperationsstyrker under den konkrete operation i Afghanistan – jeg går ud fra, han hedder Norman Kristiansen. Han siger det, der her er oplyst.